

מסורת הש"ס

(א) כְּמוֹבוֹת דָּף כּו. קְדוּשֵׁי דָף
עג: גִּיטִין דָּף טו, (ב) [לְקַמֵּן
דָּף קָסָה: גִּיטִין דָּף לג:]
סְנֵהדְרִין דָּף ל. כְּמוֹבוֹת דָּף כּו:
[מוֹסַפְתָּה דָּף סְנֵהדְרִין פ"ה],
(ג) [וְע"ע מוֹס' כְּמוֹבוֹת כּו.],
(ד) [וְע"ע מוֹס' כְּמוֹבוֹת כּו:
ד"ה וְאֶסְקִינֵיהָ],

הגהות הב"ח

(א) גמ' ואמר דסנה גמור
הוא כ"ל וכן בסמוך:
(ב) רשב"ם ד"ה דמיסין
לזילותא וכו' ועשוי יעלהו
ועתה וכו' להסבית את הקול
וכו' נשני קול ממזלה
בעלמא כגלי ודח"ס עם ד"ה
דר' אלעזר ובכל הענין צ"ל
ר' אלעזר במקום ר'
אלעזר: ר' רוב' ד"ה
והאמר וכו' איממר רהא
דקאמר: (ד) בא"ד לזין
עזרע פחות משנים:

מוסף רע"י

[illegible]

מוסף תוספות

א. וכן
 בישראל (כתובה כ')
 ד. קתינ
 מעלין לכהונה על פי עד
 אחד. מכות מ'
 נפק עליה קלא
 ואחתינה. מ'ס' ה'ל'ס'
 מכות מ'. ד. אפי
 מורדין מן החוקה על פי
 חקול אפי תושושיה ורבי
 דבא, כספס, וספרי רובי
 דבא ואחתינה וכי'
 תלששתי עיר הורדה. עיר
 יונס. ה. [ד]תרומה מוכן
 חרוב. מ'ס' ה'ל'ס'
 מכות מ'. וההיא דפרק
 האומר יניא ספלינן ליה
 דקא דעבדה א"ל
 תלחורמה אורייתא. אפי'
 ד[תינן] דמקוהין ליה
 עלמא כאשט אפי' בחובין,
 עירי נמי קיימי עליה בחנץ
 דאורייתא. אחתה
 קיימא. ס' ח. והיא ל'
 ספקא פריך כין שטאט
 לאח. מעירי' לא תצא.
 ש' טבא שני ערס
 ואומרו מ'ס' בליץ נתי
 מכות שהיי' לא היתה
 צריכה להוהי' ב"ד מורא.
 לשווי' לא דאנשה חורא.
 צ' צמות מ'. ד. [ו]איכא
 חוקה ארתאא דיקא
 ומכסא. זכ"ל.

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

לב.

עין משפט
גר מצוה

לג א ב מיי פ"כ מהל'
 חסורי ביאה הל' טו
 סמג לארן קכב טוש"ע
 אה"ע ס' ג' סעיף ז:
 לד א ב מיי פ"ד מהלסג
 עדות הלכב ט
 עשין קט טוש"ע ח"מ ס' ל
 סעיף ו:
 לה ד מיי שם הלכב ד
 ופ"כ מהל' חסורי
 ביאה הלכב טו סמג
 טוש"ע ס' קט' וטוש"ע
 אה"ע ס' ג' סעיף ז:

רבינו גרשום

והאמר ר' יוחנן אין ערע
פחות משישים וחילכי אמר
ר' אלעזר דהיינו ארבע
ערע דאין פל מילין, אל
כמה במאי עסקין דמאי
ביניהו כגון דמחזיק לן
לכדלי ערע כלמא מצטרף
לערותן דקמא וברתרא
דמשכרתי ליה אפי' אתר
הבדד: חושנין לילולת
בי דינא והורידוהו מן
המנוחה. והואיל דליכא
אלא דו סהרה דרתי באפי
בפשיל אל ספקינהי ליה דאין
לעורר לבחונה ע"פ ד
הוא האיל דמאסקי ארין
ורשבי"צ סבר דמסקינהי ליה
ולילולת בי דינא דרתי אחתהי
ואי חושנין האיל דמאסקי
תרי הוה אפי' אתר לא חתא
הבדד. וברנחמן משום הכי
ערע עובדא ליה דחושנין
לילולת בי דינא אפי' משום
דס"ל ערע דהיינו דמאסקי
ר' חסדא א"כ א"כ חשילני
דחיישי לילולת בי דינא
כאן אירע דא חתא דרתי
באפי' נפשיה אפי' אתר
תרי בתרדא בליל דאחתהי
חיישי לילולת בי דינא
אל ספקינהי. ע"פ דשרא
שניחא כחיה. דמאסקי
אתר אני ראתי פלוני ליה
פסלוני מנה ואיני ליה עדי
אתר אני ראתי פלוני ליה
פסלוני מנה אין ערותן
מצטרפת דשירא
נצרי' כאחד שלהו מנה
דלמא נפשו דקא מסתד
דאי לא מסתדי דאי לא
הוה ליה רובא ליה מנמו. ר'
הרע פל כקדח אדמא אפי'
בית אתר הוה האיל וענדת
אתח תן מעדין וביסא אתר
שחיה: וטעם: אין ערותן
מתקיימת בבית דין, שאם
היה אדם אחד אין ראיתו עדי
זה וחבירו שם היה ולמחר
כאן חבירו עדין ק"ל
במצטרף על שנידור שניהם
כאחד: ר' נתן אמר ליה.
ר' אלעזר סבור ליה
רבנן דהויאל כלב באין
ש עדיס הללו כלב איתן
לחידע פל חזו וין ערותן
מצטרפת ורשבי"צ סבר כר'
נתן ומצטרף:

והאמר רבי יוחנן ב'. ונראה לר"י דר' יוחנן עיקר דבריו אהך משנה איתמר^א (א) והיינו דקאמר דברי הכל היינו רשב"ג דר' אלעזר דליירו צעורין ולהכי לא קא משני הכא ה"מ היכא דליכא חזקה דכשרות אבל היכא דליכא חזקה דכשרות לא אמר דמשני צפ' עשרה יוחסין (קדושין דף עג:) גבי נאמנות חיה לומר זה כהן דלממתינת דהכא דהכא קאי וא"ת כיון דלממתינת דהכא קאי היכי פריך? והתם הסו' וצפ"ק דגיטין (דף ע. ט. וסו) דלמא לא קדאמר ר' יוחנן אין ערער פחות משנים היינו משום דליכא עד אחד דמכשיר^ב וי"ל דהגמ' ידע דר' יוחנן מייירי דממסיק דינא עליו קול שהוא בן גרושה ואח"כ בל עד אחד דמכשיר להסיר הקול ואתו בי תרי כו' וצבכה"ג אמר רבי יוחנן דאין (י) פחות משנים ואע"ג דעד אחד דמכשיר והקול כליתיהו דמי ששרי העד גרוע מן הקול אם לא החזקה ששרי הקול פוסל וזהו אינו פוסל^א;

אין ערער פחות משנים. לא זא
לאפוקי אלא עד אחד אצל
קול פוסל כדמסקינן^א:

וּנִפְקָה עֵינָה קָמָא וְאַחֲתִינִיָּה. ולא דוקא אחתייה אללא כלומר ממילא ירד ל' לאי דוקא אחתייה אמאי אסקיניה והא איכא זילותא דב"ד וליכא למימר ליכא זילותא אללא כשהורידו ב' פעמים דבשמתתא מוכח דאפי' בחדא זימנא איכא זילותא אי"נ הורדה גמורה אלאמר וליכא זילותא דב"ד אללא היכא דהורידוהו על ידי עדות אבל בהורדה שנייה הכול ליכא זילותא: **וְאַתָּא** חד סהדא ואסקיניה. ואע"ג

לדאמירינן צפרק המגדש (גיטין דף פט. וס) ללח מצטלין קלח גבי גרושה
 ללכהן משום דלית ליה תקנה אכל הכח דלי לא מסיקנה ליה פסול
 ועלום מצטלין אי נמי צמרומה דרצנן הקילות^ח **אנן** מסקינן יריה.
 לחוקי מרי צדיי מרי ואוקי גבדא לחוקיה דמוחזק לן דלכזי הכן
 הוא ותימה לדאמירינן צפרק האומר בקדושין (דף יא. וס) גבי ינאי המלך
 ציצוקש ולא נמלא היכי דמי אלימא דארי אמרי אישתבאי ומרי אמרי
 אישתבאי מרי ומרי ינבוא ממי דחזי סדכמה אהי סמוך אהי
 אישתבאי לא נמלא והשתא מאי קא פריך אדרבה אהי לן למימר אוקי
 אישתבאי ופירש הם צקונט' דחוקת האם לא מהניא להכשיר את
 לפי שאין עדים באין לפסול את האם לכהונה אלא להעיד על
 ואין נראה לר"י דלמה לא יעיל חזקת האם לכן הואיל ואינו
 יכול להיות שתהא האם כשרה אם לא יהיה הכן כשר ועוד דהכא
 דלע"ג דעל פה מעידים לפסול מהניא לא חזקת האב להכשירו וגראה
 (מ"ז) דהיינו טעמא משום דמסקינן צ' ד' אחין (יבמות דף לא. וס) דה
 דכל מרי ומרי הוא ספיקא דרצנן והאם נמי הוי ספיקא דרצנן
 וילחי פריך התם סמוך אהני דהיי דמלאורייתא אמרי' אוקי מרי

[illegible]

ורשב"ג סבר ערער טרי: ציען אזל צמקוס ערער אחד הוי ופסק לא אימפרס היכא קאי: ופסק קול בעלמא ולא עדות: ואחסיניה. מן הכהונה עד שידבקו הדבר שבעלה היא ככהונה. וכל זה יתור לשון הוא בלא זורק ורשב"ג סבר ערער דברי הכל אין ערער פ' תרי והכא במאי עסק באבוב דהאי דכהן גרושה וכן חלוצה הוה אחד ואמר דכהן (6) תרי ואמרי דבן גרושה ואתא עד אחד ואמר מצטרפין עדות והכא דינא קא מיפלגי ר' אל' לא מסקינן ליה חייש ורשב"ג סבר דאנן אח' ולזילותא דבי דינא לא אישי אי הכי מאי אינון אלא אמר רב אישי ד' לזילותא דבי דינא וז' מיפלגי ובפלוגתא דה' אין עדות מצטרפת עז' יהושע בן קרחה אומר עדותן מתקיימת בביר כאחד ר' נתן אומר היום ולכשיבא חבירו ההוא דאמר לחבר ארעא א"ל מיך

קאמער ר' אלעזר אימתי אין מעלין ע"פ עד אחד האב לבסוף זומן
ששים עליו עוררין שנים הפוסלין אותו הלכך לא מהני עד שני הבא
לבסוף להכשירו להטורף עם הראשון המכשיר דאע"ג דאיכא למימר
לאוקי תרי מכשירין לזהדי תרי פוסלין ואוקי גברא אחזקיה ויהיה כשר
הכי לא מסקינן ליה משום זילותא דצי דינא. והאי דאסקיהו מעיקרא
דעל פי עד אחד הבא להשבית הקול לאו זילותא דצי דינא הוא
דאחזקיה דהמאי נשביל קול בעלמא הוא וכדי לחזור ולשבתאמו אחר
השנים מעלין אפילו התר הורדנוהו הלכך בן הדר מסקינן ליה זילא זילותא אבל
בבבשורדנוהו על פי עדים מן הדין הורדנוהו וכי הדר מסקי איכא
זילותא: ואנן מסקינן ליה. ואי קשיא תרי ומרי נייהו ואמאי מסקינן
ליה והא הוי ספק תריץ אוקי תרי לזהדי תרי ואוקמיה אחזקיה
קממיהא דאסקיהו על פי עד ראשון שהיה נאמן דהא אכתי אין עוררין
דקול לאו עוררין הוא: אי הכי. דר' אלעזר חייס לזילותא דצי דינא:
ממאי איריא. עד הבא לבסוף דהתם אין מעלין משום זילותא דקדמתי
אין מעלין על פי עד אחד בזמן שיש עליו עוררין הא על פי
שנים מעלין אפילו מרי אמו כהדי דאנן נמי בעלמא שניה לרבי אלעזר
לא מסקינן ליה: אלא אמר רב אשי דכולי עובדא כו'. והיינו ראוי אשלי
ברבדי דלעיל [לא]: והבא בנזרף עדותן קא מיפלגי. לר' אלעזר אין
מזרפינן עד אחרון עם הראשון הואיל ולא העידו שניהם כאחד כרבנן
דפליגי אדריבי נתן אבל אם באו שניהם ביחד הוה מסקינן ליה
ומוקמינן ליה אחזקיה קממיהא דמוחזק לן בבבזה דכהא הוא ולזילותא
אלא חיישינן ורשב"ג כר' נתן: דהני טעמי. ר' נתן ורבנן: דטעמא
ערותן מטערפת. אין לררף כאן בזהאי מחלוקת דרבי יהושע בן
קרח ורבנן אלא קר היא ברמייהא שלימה כשיליה אי בורר [פסהיג' ג.] ומשום
גררסא דסיפא נקט רישא: עד שיראו שניהם כאחד. את העדות
ללאפוקי אחד אומר כפני הבורו ואחד אומר כפני הורה הוה עליו:
אחד אחר זה. אחד אומר בזיו ראשון ליה פלוני מפלוני מנה
ואחד אומר בזיו שני ראיתיו גם אני שלום ממנו דמ"מ אמנה קא
מסהדי. ות"ק סבר אמנה דקא מסהדי האי לא קא מסהדי האי וה"ל
לגבי מנה חיי עדות ועממיהו מפרש שפיר בטהדין [שם] מקרא ומסבדא:
אין עדותן מסקיימא. להטקבל בב"ד ופאי' ראו שניהם כאחד עד
שיעידו שניהם כאחד בפני ב"ד. ופלוגתא אחריתי היא ולאו ר' יהושע
בן קרחא קאמר לה ור' אלעזר ורשב"ג בפלוגתא דר"נ ורבנן פליגי:
ר' נתן אומר כו'. וטעמיהו מפרש התם שפיר מקרא ומסבדא:

דַּתְרִי וְתִרִי הוּא סְפִיקָא דְאִוְרִייתָא כַּדפִּי' צַפ' ד' אַחֲרֵי (שס דף לא. ד"ה